
Fra: Bente Ingrid Arnesen
Sendt: 24.03.2010
Til: postmottak SD
Kopi:
Emne: Høring - utkast til forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1371/2007 om jernbanepassasjerens rettigheter og forpliktelser i norsk rett.

Til Samferdselsdepartementet.

Rådet for funksjonshemmede i Oslo har behandlet høringssaken om utkast til forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1371/2007 om jernbanepassasjerens rettigheter og forpliktelser i norsk rett, og ønsker å avgi følgende uttalelse:

Rådet for funksjonshemmede ser meget positivt på den foreliggende forordningen fra Kommissjonen. Det vil sikre alle borgere i landet lik rett til å anvende jernbanen og det vil bidra til at transport av passasjerer med jernbane blir et likeverdig og ikke diskriminerende tilbud.

Både for funksjonshemmede, mennesker med forflytningsvansker, eldre og mennesker med sanseskader vil forordningen bety en sterk forbedring. Forordningen vektlegges og fordi det skal gi jernbanen fortrinn overfor andre transportmidler. Dette har sammenheng med de miljømessige og effektivitetsmessige gevinstene i transportsektoren. Forordningen legger også vekt på infrastrukturen og ikke bare det rullende materialet. Rådet for funksjonshemmede tør minne om konflikten mellom NSB og Jernbaneverket da NSB ville ha ny plattformhøyde på 80 cm slik at de kunne gå et tog der man kunne gå rett av og rett på uten stigtrinn. Å bygge opp jernbaneinfrastrukturen på denne måten vil i tid og andre fordeler gi flere milliarder årlig. Ved å gjøre det rullende materiell og infrastruktur universelt utformet, vil man kunne oppnå en driftseffektivisering på mellom 15 og 25 %.

Rådet for funksjonshemmede i Oslo viser til følgende innhold i forordningen:

Hensikten med forordningen er å forbedre kvaliteten og effektiviteten på personbefordringen i den hensikt å øke jernbanens andel av passasjertransporten i forhold til andre transport former.

Jernbanepassasjerens er den svake parten i transportkontrakten og passasjerens rettigheter bør derfor beskyttes.

Styrkingen av jernbanepassasjerens rettigheter bør baseres på gjeldende internasjonale rettsregler på området. Dette gjelder A - felles regler for kontrakt om befordring av passasjerer og bagasje med

jernbane. Man ønsker å utvide denne forordningens virkeområde til ikke alene å gjelde internasjonale jernbanepassasjerer, men og passasjerer som reiser nasjonalt.

Det skal alltid kunne etableres gjennomgangsbilletter mellom operatører når det er mulig.

Informasjons og billettsalg til jernbanepassasjerene bør lettes ved tilpassning av ITK - systemene etter en felles spesifisering.

Personbefordringen med jernbane bør være til nytte for alle borgere. Derfor bør funksjonshemmede og bevegelseshemmede personer, uansett alder eller andre årsaker, ha samme mulighet for å reise med jernbanen som alle andre borgere. Funksjonshemmede og bevegelseshemmede har samme rett som andre borgere til å bevege seg fritt, frie valg og ikke bli forskjellsbehandlet. Det bør legges vekt på å gi opplysninger og annen informasjon til funksjonshemmede om jernbanens tilgjengelighet, adgangsbetingelser til det rullende materiell og fasilitetene om bord i toget. For å kunne gi passasjerer med nedsatte sanser evner best mulig informasjon om forsinkelser, bør det anvendes systemer som er synlige og kan høres. Funksjonshemmede og bevegelseshemmede personer skal ha mulighet til å kjøpe billetter i toget uten ekstra utgifter.

Jernbanevirksomheter og stasjonsledere bør gjennom overensstemmelse med TSI for bevegelseshemmede personer ta hensyn til funksjonshemmede og bevegelseshemmede personer s behov med henblikk på og i forhold til gjeldende forordninger og forskrifter i fellesskapet når det gjelder innkjøp å sikre at alle bygninger og alt rullende materiell i forbindelse med nyanskaffelser, nyoppføring eller omfattende renoveringer gjøres tilgjengelig ved gradvis å fjerne fysiske hindringer og funksjonsmessige begrensinger.

Det bør være et krav at jernbanevirksomheten er forsikret eller treffer tilsvarende ordninger med hensyn til sitt ansvar overfor passasjerene i tilfelle ulykker.

Rett til større erstatning og bedre assistanse i tilfelle forsinkelse, forsinket ankomst til tilslutningsforbindelse eller avlysning av en forbindelse bør fremme markedet til fordel for passasjerene.

Rådet vil til slutt peke på pkt. 25 i forordningen Se side 2 i dansk utgave av forordningen.

"I nogle medlemsstater kan jernbanevirksomhederne have vanskeligt ved at anvende alle denne forordnings bestemmelser fra datoen for dens ikrafttræden. Medlemsstaterne bør derfor have

mulighet for midlertidigt at fritage langdistancetjenester, der varetager indenlandsk personbefordring med jernbane, fra denne forordning. Midlertidige undtagelser bør dog ikke berøre denne forordnings bestemmelser om at give handicappede og bevægelseshæmmede personer adgang til at reise med jernbane, om retten til uhindret at købe billetter til befordring med jernbane, bestemmelserne om jernbanevirksomhedernes ansvar over for passagererne og deres bagage, kravet til jernbanevirksomhederne om tilstrækkelig forsikringsdækning eller kravet til disse virksomheder om at sikre passagerernes personlige sikkerhed på stationer og i tog samt kravet om sikkerhedsforvaltning". (1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31

Rådet i Oslo vil her peke på at de unntak som gis fra forordningen ikke gjøres gjeldende i forhold til funksjonshemmede og mennesker med forflytningshemninger. En forutsetter at Departementet i henhold til tidligere vedtak i Stortinget vil vektlegge dette.

Rådet for funksjonshemmede i Oslo ber om at forordningen implementeres hurtigst mulig.

Rådet for funksjonshemmede i Oslo vil også peke på at det ved gjennomføringen i denne forordningen legges vekt på universell utforming av infrastruktur, i henhold til Teknisk Forskrift til plan- og bygningsloven, samt til bestemmelsene i lov om offentlige anskaffelser. Det er viktig at alle ledd i reisekjeden er tilgjengelige, herunder reiseinformasjon, infrastruktur i forhold til stasjonsbygninger og plattformer og annet.

Rådet vil også peke på de spesielle utfordringer som ubetjente stasjoner utgjør, og som også Forordningen tar opp. I Norge er det en del ubetjente stasjoner og det bør utarbeides egne retningslinjer for hvordan man finner løsninger for slike når det gjelder tjenesteytelser for passasjerer med nedsatt funksjonsevne.

Videre vil vi rette oppmerksomheten mot billettautomater som jernbaneaktørene har ansvar for; der disse benytter touchscreen teknologi fører dette som bekjent til problemer for synshemmede, lesehemmede og andre grupper. Det er ikke tilstrekkelig at man benytter en "reserveløsning" ved kjøp av billett på toget. Det har siden 2000 eksistert tekniske løsninger som gjør touchscreen teknologien tilgjengelig også for disse gruppene og disse burde vært installert i billettautomater og andre til togtransport tilhørende automater da de ble anskaffet.

Rådet forstår at det kan være nødvendig å forhåndsannmelde behov for spesiell assistanse i forbindelse med togtransport, særlig når det må benyttes ubemannede stasjoner. Likevel finner vi det diskriminerende at behov må meldes 48 timer i forkant, etter som passasjerer med nedsatt funksjonsevne i samme grad som andre kan ha behov for å reise med tog på kort varsel. Selv om dette er en forordning, og som sådan skal innarbeides direkte i norsk lov etter EØS avtalen, mener vi at det må vurderes en bedre nasjonal standard for dette punktet. Også dette bør det utarbeides rutiner for i en forskrift.

Vennlig hilsen

Bente Arnesen

rådgiver og rådssekretær for rådet for funksjonshemmede

Helse- og velferdsetaten

Oslo kommune

e-post: benteingrid.arnesen@hev.oslo.kommune.no

tlf. 952 66 645 eller sentralbordet 02 180